

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ

Већа за уметничке области

Број: IV-05-478/6

Датум: 12.06.2019. године

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
Број IV-05-394/2
Датум 27. ЈУН 2019.
КРАГУЈЕВАЦ

ФИЛОЛОШКО-УМЕТНИЧКИ ФАКУЛТЕТ, КРАГУЈЕВАЦ
-ОДСЕК ЗА ПРИМЕЊЕНЕ УМЕТНОСТИ
Јована Цвијића бб

КОМИСИЈИ ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА

ПРЕДМЕТ: Приговор редовног професора Звонка Б. Петковића на **ОДЛУКУ Већа за уметничке области Универзитета у Крагујевцу**, Комисије за писање извештаја и предлог за избор једног наставника у звању доцента или ванредног професора за УМЕТНИЧКУ ОБЛАСТ: *Унутрашња архитектура и индустријски дизајн*

ПРЕДМЕТИ: *Стилска архитектура, Основе пројектовања стилског ентеријера и Типологија и ликовни елементи традиционалне архитектуре*

Поштовани,

како сам путем поште добио **ОДЛУКУ са Образложењем**, која се односи на избор у звање **ванредног професора** за ужу уметничку област Унутрашња архитектура и индустријски дизајн, на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, Универзитета у Крагујевцу, а по **ПОУЦИ О ПРАВНОМ ЛЕКУ**, у за то предвиђеном законском року од 15 дана, одлучио сам да се поново огласим и да као оштећени учесник на поменутом конкурсном покушам да у писаној форми приложим и своје мишљење.

Реферат за избор једног наставника у звању доцента или ванредног професора за предмет *Стилска архитектура, Основе пројектовања стилског ентеријера и Типологија и ликовни елементи традиционалне архитектуре*, који је на увид јавности објављен 18. 04. 2019. године, с посебном пажњом сам прочитао.

Прочитавши реферат комисије у саставу:

1. Атанасијевић др Јелена, ванредни професор ужу уметничку област Унутрашња архитектура и индустријски дизајн, Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу, изабрана у звање 21. 02. 2018. године - председник;
2. Дрвеница мр Сања, ванредни професор ужу уметничку област Унутрашња архитектура и индустријски дизајн, Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу, изабрана у звање 12. 04. 2017. године - члан;
3. Манојловић Тања, редовни професор ужу уметничку област Унутрашња архитектура, факултет примењених уметности, Универзитета у Београду, изабрана у звање 02. 06. 2016. године – члан, уочио сам следеће:

У првим редовима свога реферата истиче, а својим потписом, Комисија и покушава да увери чланове Факултета, па и ширу академску заједницу да други кандидат не задовољава услове расписаног конкурса, зато што „...није поднео документацију у складу са Упутствима за примену, начин достављања, попуњавања и утврђивање релевантних докумената које кандидат доставља у току поступка за избор у звање (није доставио попуњен и хиперлинкован образац 4; није

доставио уверење о Држављанству). Неподношењем потребног материјала кандидат Звонко Петковић није задовољио услове конкурса, те стога комисија није разматрала његову пријаву.

Увидом у документацију кандидата др Данијеле Димковић, констатовано је да су приложена сва документа прописана конкурсом, зато у наредном тексту Комисија даје податке само о овој кандидаткињи“. Овакво изношење неистине, иза које се потписују три „колегинице“, у најмању руку подлежу кривичној одговорности. Али нека се ово сведе под жељу чланица Комисије да протежирајући своју „кандидаткињу“, нису имале довољно компетенција, нити основног елементарног знања да исчитају оно што сам на овај конкурс, у својству противкандидата и поднео, а тиче се искључиво тематике **СТИЛСКЕ АРХИТЕКТУРЕ**. Иначе друга од две замерке се пропозицијама конкурса уопште нигде и не помиње (уверење о Држављанству). Што се тиче попуњеног и хиперлинкованог образаца 4, он је предат, а за то постоји и доказ, односно печат Факултета и деловодни број 01 296, од 30.01.2019. године. Чланови комисије су у свом извештају констатовали да нисам уз потребну документацију предао и „CD са хиперлинкованим подацима“, а исти ми је поштом враћен са фасциклом коју сам благовремено доставио. Оно што чланови ове Комисије нису констатовали у првом делу свог извештаја и извели као своју „ОЗБИЉНУ ЗАМЕРКУ“, помињу сада у „ОДЛУЦИ са Образложењем“, да нисам доставио чак ни копију личне карте.

Поштоване „писатељице“, за вашу информацију у потврди у приложеном „ИЗВОДУ ИЗ МАТИЧНЕ КЊИГЕ РОЂЕНИХ“, као и из „УВЕРЕЊА“ Републике Србије – МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА, ове податке имали сте на увид!

У одговору на „Приговор“ који сам упутио, ви као чланови комисије пишете следеће: „...Комисија је детаљно размотрила достављену документацију пријављених кандидата, након чега је утврдила да је документација једног (од два пријављена кандидата) и то пријављене кандидаткиње Др Данијеле Димковић достављена у складу са Упутством за примену, ... Комисија у Извештају није приказала документацију кандидата Звонка Петковића што је увидом у приложену документацију утврдила да наведени кандидат није приложио комплетну документацију, ...“

Оно што не припада основним правилима понашања и академизма је да се уопште упуштам у коментарисање и изношење чињеница које се искључиво тичу „фаворизованог“ кандидата од стране поменутог Комисије.

Не би ме зачуло да сам у делу овог реферата прочитао и "Студент доказао свом редовном професору да нема референце ни за доцента, а студент их има", "колеге гласале за избор у редовног професора а кандидат нема референце ни за доцента",.....да не пишем даље. Овај реферат и писани приговори требало би да остану у списима историјата овог факултета. Ово су ствари којима би требало да се позабаве руководеће структуре факултета, због тога што руши традицију и кредибилитет установе.

Довољно је запитати се како је могуће написати овакав Извештај о некадашњем ванредном професору ФПУ, који је извео 11 генерација студената и за кога је Наставно уметничко научно Веће Факултета примењених уметности позитивно гласало за избор у звање редовног професора, а да данас не испуњава услове за доцента, док његов студент испуњава. Али, изгледа да је све могуће и да су се и критеријуми некако променили. Док сам читао овај, назовимо, Извештај о пријављеним кандидатима, просто ми се наметнула чињеница да све оно до чега ми је стало и оно на шта сам и данас, као човек са својих 59 година живота поносан, се дешавало у оних двадесетак година рада на ФПУ, где сам од часних, стручних и за струку великих људи био хваљен, а не и критикован. Биран сам у звање доцента у више наврата, па ванредног професора у трајању од нешто више од пет година, па и на том Факултету те давне 2012. године био изабран и за редовног професора. Ипак ова данашња времена изгледа функционишу другачије. Па драге моје „колеге“ ово се односи на све Вас, који сте своја звања стицали и тада, а и данас. Запитајте се о писмености

оних који ће и о Вама једног дана нешто покушати да пишу, а такође и о директној стручности оних који пишу реферате за предмет за који вас бирају.

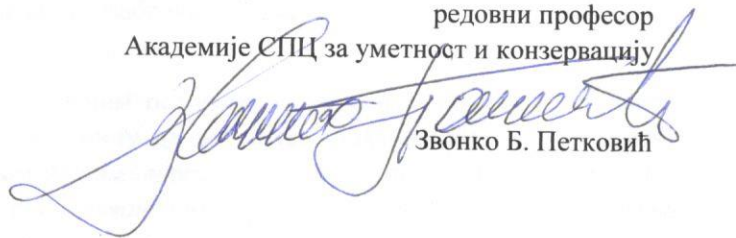
И на крају, не могу а да се не осврнем и на неколико „лепих – написаних“ речи, које се односе на кандидата Димковић др Данијелу (којој сам иначе у току студирања баш ја био професор и то на предметима „Стилска унутрашња архитектура“, четири семестра). Тачно је да је била „солидан“ студент и тачно је да се те 2001. године запослила на ФПУ у Београду, као асистент приправник, на предмету „Стилска унутрашња архитектура“, али шта даље... Они који су се тада запошљавали, како то писац реферата и рече радили су на себи, а на коме је радила поменута изабрана кандидаткиња и како. Онолики број изложби, без икаквих задњих намера, па није ни Пабло Пикасо у својој биографији побројао. За онога ко хоће да чита, није потребно тумачење, а сви „докази“ су достављени као вид одређених прилога. Међутим када је потреба да се негацијама некога, покаже величина сопствене немоћи, онда то изгледа као ова недостојна писанија, које би се сваки академски педагошки стручњак вероватно постидео. Ово подвлачим баш зато што у архиви ФПУ-а постоје реферати које су потписивали професори као што су: Зоран Петровић, Славко Ступар, Синиша Вуковић, Зоран Гаврић, Данило Стојановић итд. Те поштована Комисијо, било би добро да се бар мало потрудите да када и хоћете нешто да негирате нека то буде смислено и са аргументом. Ови професори које сам поменуо су стварно они, до чијег мишљења ми је стало. Они су својим речима и потписима стајали иза свих гласова које сам по читању њихових извештаја добијао. Зато сам као човек искрено и захвалан, а и поносан што су такви писали о мом раду и коментарисали стручност, коју сам кроз делокруг свог посла и оправдавао. Писцу овог извештаја сам, такође „захвалан“, зато што та количина неаргументовано изнетих и извитоперених тумачења о ономе што приложих, а било је тражено конкурсном процедуром, говори о томе да се запита, да ли би требало више да се бави оваквим писањима? Дозволићете да је мало симптоматично да сте Ви као „велики познаваоци“ стилова у архитектури и ентеријеру, све оно што је у претходним периодима из пера поменутих професора, излазило као веома професионално, а у најмању руку и добро, када је рад којим сам се бавио био описиван, покушали да обезвредите. Не искључујем могућност да сте се и преорјентисали и помешали стилове и епохе са „модерном“ архитектуром и пројектовањем. Ово је идеална скривалица за рђаве особе, које се скривају иза свог незнања, а пре свега иза једноумља.

И зато бих овај приговор завршио цитатом нашег нобеловца Иве Андрића, који је једном приликом рекао: „рђави – људи - могу толико збунити и унаказити схватање једне – скупине – да здрав разум и прав суд толико отанчају и ослабе, да се потпуно извитопере. Такви поремећени – људи – не могу више да разликују добро од зла, него и своју сопствену корист од очигледне штете“.

С поштовањем,

У Београду
24. 06. 2019. године

редовни професор
Академије СПЦ за уметност и конзервацију

Звонко Б. Петковић